

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.5.2005
KOM(2005) 196 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**Et stærkere partnerskab mellem EU og USA og et mere åbent marked i det
21. århundrede**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. Den europæisk-amerikanske erklæring om en styrkelse af det økonomiske partnerskab ("EU-US Declaration on Strengthening our Economic Partnership"), som blev afgivet på EU-USA-topmødet i 2004, appellerer til partnere på begge sider af Atlanten om at arbejde på en fremadskuende strategi til at forbedre de økonomiske forbindelser mellem USA og EU. I erklæringen opfordres interessenter på begge sider af Atlanten til at vurdere de bilaterale økonomiske forbindelser og udforske midler til at eliminere hindringer for handel og investeringer samt hindringer af forskriftsmæssig karakter.
2. For EU's vedkommende blev der den 30. september 2004 lanceret en online offentlig høring. Erhvervslivet, miljø- og forbrugerorganisationer, fagforeninger og andre interesserede grupper og enkeltpersoner blev opfordret til at udtale sig om, hvilke hindringer de er udsat for i forbindelse med handel og investering på hinandens markeder. Interesserede parter fik også lejlighed til at fremkomme med deres synspunkter på to konferencer, som Kommissionen havde tilrettelagt.
3. Kommissionen har på grundlag af de derved opnåede tilbagemeldinger indkredset områder, som bør tackles i samarbejde med USA. De initiativer, som Kommissionen foreslår, udgør en pakke, som er bestemt til at øge handelen og investeringerne mellem EU og USA på tre områder:
  - regulering af et transatlantisk marked
  - viden og innovation
  - mere velfungerende, sikrere grænser for hurtigere handel og investeringer.
4. Med hensyn til gennemførelsesmekanismer foreslår Kommissionen en blanding af bindende og ikke-bindende tværsektorale tilgange med sigte på at tilføre det europæisk-amerikanske økonomiske partnerskab en ny impuls og kvalitet, som samtidig afspejler EU's engagement i at fremme bæredygtig udvikling. Her skal der også være tale om en mere ambitiøs tilgang til fremme af et mere effektivt forskriftssamarbejde.
5. Forhåndsevalueringen af senere bindende forpligtelser kunne foretages i overensstemmelse med meddelelsen om konsekvensanalyse¹. Desuden kunne der foretages en bæredygtighedsanalyse efter de gældende regler for Kommissionens forslag, som følger af denne meddelelse og kræver et mandat fra Rådet.
6. Meddelelsen indeholder også en række forslag til at styrke den bredere politiske struktur i det transatlantiske partnerskab.

---

¹ KOM(2002) 276.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	4
2.	Baggrund	4
3.	Initiativer til at få det transatlantiske marked til at fungere bedre	6
3.1.	Regulering af et transatlantisk marked	6
3.1.1.	Samarbejde om reguleringspolitik	6
3.1.2.	Investeringslettelse	8
3.1.3.	Konkurrencepolitik og håndhævelse	8
3.1.4.	Offentlig indkøb	8
3.1.5.	Luftfart	9
3.1.6.	Søtransportydelser og søfartsanliggender	9
3.1.7.	Finansielle markeder	9
3.1.8.	Fri bevægelighed for erhvervsfolk	10
3.1.9.	Gensidig anerkendelse af faglige kvalifikationer	10
3.2.	Viden og innovation	11
3.2.1.	Ny teknologi	11
3.2.1.1.	Informations- og kommunikationsteknologier: regulering med henblik på innovation	11
3.2.1.2.	Rumfart	11
3.2.2.	Rådet erkender, at det foreslåede EF-patent er af afgørende betydning for en dynamisk bioteknologisektor;	11
3.2.3.	Forskning og udvikling	12
3.2.4.	Energie	13
3.2.5.	Almen uddannelse og erhvervsuddannelse	13
3.3.	Mere velfungerende, sikrere grænser for hurtigere handel og investeringer.	13
4.	Realisering af økonomiske mål	14
4.1.	Policy-værktøjskassen	15
5.	Den bredere struktur af forbindelserne mellem EU og USA	16
5.1.	Den nye transatlantiske dagsorden (NTA) – en uafhængig vurdering	16
5.2.	Forbindelserne mellem EU og USA skal have en politisk profil, der svarer til vore ambitioner	17
6.	Konklusioner og henstillinger	19

1. INDLEDNING

Til opfølgning af den europæisk-amerikanske erklæring om en styrkelse af det økonomiske partnerskab ("EU-US Declaration on Strengthening our Economic Partnership"), som blev afgivet på EU-USA-topmødet i 2004, i det følgende benævnt "Dromoland-erklæringen", præsenteres der i denne meddelelse en pakke af forslag til initiativer til at øge handelen og investeringerne mellem EU og USA. Blandt disse initiativer kan nævnes forskriftssamarbejde, tjenesteydelser (herunder luftfart og finansielle markeder), investeringer, konkurrence, offentlige indkøb, innovation og nye teknologier og handel/sikkerhedsproblemet. Der foreslås en struktur, som forpligter begge parter til at tage de nødvendige forholdsregler til at indfri forpligtelserne på tværs af sektorer med sigte på at tilføre det europæisk-amerikanske økonomiske partnerskab en ny impuls og kvalitet og arbejde mod at skabe et barrierefrit transatlantisk marked. Hensigten er at give de respektive reguleringsmyndigheder de nødvendige redskaber til at fremme et samarbejde og forhindre forskriftsproblemer i at opstå. Et politisk tilsyn vil være nyttigt til at sikre, at forpligtelserne til at levere resultater opfyldes. Kommissionen foreslår derfor, at der vedtages en økonomisk erklæring sammen med USA på EU-USA-topmødet i 2005 som en begyndelse på arbejdet på ovennævnte områder. En mulighed, som bør støttes, er, at flere af dem fremmes gennem bindende aftaler. Denne meddelelse indeholder også en række forslag til at styrke den bredere politiske struktur i det transatlantiske partnerskab.

2. BAGGRUND

De økonomiske forbindelser er fundamentet for samkvemmet mellem EU og USA, som er i konstant udvikling. Fordi de er så solide, har de kunnet skabe betingelser for en frodig udvikling af de transatlantiske politiske forbindelser i de sidste årtier.

Deltagerne i Dromoland-topmødet mellem EU og USA i 2004 aftalte at udforske midler til samarbejde og bedste praksis for fremme af økonomisk vækst, jobskabelse og innovation og opfordrede interessenter på begge sider af Atlanten til at bidrage med idéer til, hvor man kan fremme den transatlantiske økonomiske integration. De sigtede mod på topmødet i 2005 at vedtage en fremadskuende strategi for en forbedring af det økonomiske partnerskab mellem EU og USA. Der blev afholdt en tremåneders høring af interessenter i EU indtil den 31. december 2004. Interessenternes svar giver en række konstruktive idéer. De fleste fokuserer på behovet for at fjerne ikke-toldmæssige barrierer, særlig i forbindelse med regulering og handel og sikkerhed¹. Interessenterne peger også på, at yderligere fremskridt med Lissabon-dagsordenen er en forudsætning for en genoplivning af de transatlantiske økonomiske forbindelser. Meddelelsen indeholder forslag til en fælles europæisk-amerikansk strategi til at styrke den økonomiske integration. Der tages endvidere

---

¹ Se nærmere på http://europa.eu.int/comm/external_relations/us/consultation/results/index.htm om interessenters bidrag.

højde for forskellige muligheder for at styrke de politiske strukturer, der ligger til grund for forbindelserne mellem EU og USA.

EU og USA tegner sig for det største bilaterale handels- og investeringsforhold i verden. I 2003 udgjorde den samlede handel mellem EU og USA med varer og tjenesteydelser ca. 600 mia. EUR. Handelstvister har ganske vist ofte været forsidestof, men i realiteten berører de under 2 % af denne handelsmængde. Et efterhånden meget markant træk ved de europæisk-amerikanske økonomiske forbindelser er de enorme strømme af udenlandske direkte investeringer (FDI) i begge retninger. I 2003 udgjorde de 1,4 tria. EUR i samlede aktiver for investeringer begge veje (766 mia. EUR for europæiske FDI i USA og omkring 640 mia. EUR for amerikanske FDI i Europa). Så mange som 14 millioner jobs i EU og USA er afhængige af de transatlantiske handelsforbindelser. Konkurrenceevnen burde blive yderligere forbedret som følge af lavere omkostninger ved forretningsinputs, et udvidet forskriftssamarbejde på verdensscenen, beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og en indsats for at åbne tredjelands markeder.

Til trods for omfanget af de bilaterale økonomiske forbindelser er der stadig mange elementer, som påvirker handel og investeringer². Et bedre reguleringsgrundlag vil kunne spille en vigtig rolle med hensyn til at styrke disse forbindelser og øge handelsmulighederne. For det første er omkostningerne ved forskriftsbestemte hindringer på mange områder betydelige. Større fremskridt med elimineringen af disse hindringer kunne resultere i større sektorspecifikke gevinster for både erhvervslivet og forbrugerne. For det andet må vi understøtte grundlaget for vækst og innovation gennem større fremskridt i retning af udvikling og integration af vore videnbaserede økonomier. For det tredje står både EU og USA over for alvorlige interne og eksterne økonomiske udfordringer. USA har store budget- og handelsunderskud; EU må på sin side tackle problemet med skuffende vækstrater. Endelig må både EU og USA modstå det stadig voksende konkurrencepres fra hurtigt voksende økonomier som Kina og Indien.

EU har reageret på disse udfordringer med den fornyede Lissabon-strategi, som forudser nærmere integration og en ny indsats for international reguleringsmæssig og administrativ konvergens³, idet det langsigtede mål med bæredygtig udvikling samtidig opretholdes. En uddybning af det europæisk-amerikanske økonomiske partnerskab tjener således det bredere mål med øget jobskabelse og vækst og fremme af innovation og stimulerer samtidig handel og investeringer. Flere af disse anliggender relaterer til bæredygtig udviklings i alle dens dimensioner (f.eks. de

---

² Europa-Kommissionens rapport om amerikanske barrierer for handel og investering, 2004 – se http://trade-info.cec.eu.int/doclib/docs/2005/march/tradoc_121929.pdf.

³ I Kommissionens meddelelse af 2.2.2005 til Det Europæiske Råd med titlen "Vækst og beskæftigelse: en fælles opgave - Et nyt afsæt for Lissabon-strategien" hedder det under overskriften "Vækst og beskæftigelse: den globale dimension" (s. 19): "*Der bør gøres et nyt forsøg på at opnå reguleringsmæssig og administrativ konvergens på internationalt plan, navnlig i transatlantiske handelsforbindelser. Ved at sikre, at standarder konvergerer i videst muligt omfang på internationalt plan – hvad enten det er med vore største handelspartnere som for eksempel USA eller med de hurtigt voksende markeder i Asien som for eksempel Kina og Indien og med andre lande i EU's naboland – vil der kunne opnås betydelig omkostningsreduktion og produktivitetsvækst. Kommissionen vil fortsat arbejde aktivt hermed.*" - KOM(2005) 24.

miljømæssige, sociale og økonomiske aspekter). Bæredygtig udvikling bør derfor indtage en fremtrædende plads i det europæisk-amerikanske økonomiske partnerskab.

Det er af allerstørste betydning for bæredygtig global vækst, at WTO's Doha-udviklingsdagsorden realiseres endeligt. EU og USA arbejder sammen herom. En frihandelsaftale mellem EU og USA ville indebære risiko for at underminere denne prioritet. WTO er det rette forum for drøftelser om toldnedsættelser. De bilaterale økonomiske initiativer mellem EU og USA bør supplere WTO-processen og beskæftige sig med de vigtigste hindringer, som i hovedsagen er af forskriftsmæssig art. En frihandelsaftale mellem EU og USA ville ikke kunne løse dette centrale problem i de økonomiske forbindelser mellem de to parter.

Selvom der drøftes makroøkonomiske anliggender af fælles interesse for EU og USA i forskellige multilaterale fora, vil en bilateral udveksling af synspunkter herom kunne hjælpe til at nå frem til en fælles vurdering af problemer. Det ville kunne styrke det europæisk-amerikanske partnerskab generelt og lette konsensusdannelse i forbindelse med makroøkonomiske anliggender i multilaterale fora.

3. INITIATIVER TIL AT FÅ DET TRANSATLANTISKE MARKED TIL AT FUNGERE BEDRE

3.1. Regulering af et transatlantisk marked

3.1.1. Samarbejde om forskriftspolitik

I takt med væksten i den transatlantiske økonomi er det efterhånden blevet klart, at det ikke længere er muligt at tilfredsstille kravet om en mere redelig konkurrence og et højt forbruger- og miljøbeskyttelsesniveau uden samtidig at udvide den forskriftsmæssige horisont. Denne erkendelse har ført til hyppigere og mere intensive kontakter mellem europæiske og amerikanske reguleringsmyndigheder, herunder konkurrencemyndighederne. Sådanne kontakter er vigtige, fordi en regulering i et vakuum kan forårsage økonomiske fordrejninger og endog skade. Demokratisk legitimitet og ansvarlighed kræver imidlertid, at reguleringsmyndighedernes selvstændighed og de højeste standarder inden for sundhed, sikkerhed og miljø- og forbrugerbeskyttelse opretholdes.

Det er almindeligt anerkendt, at det transatlantiske marked – som helhed betragtet – fungerer gnidningsløst. Bevis herpå er omfanget af de daglige bevægelser med hensyn til varehandel og kapitalstrømme. Men på nogle områder er der behov for en udvidet dialog og et stærkere samarbejde, særlig forud for reguleringstiltag, for at undgå forskelle i tilgang mellem EU og USA, som kan resultere i øgede omkostninger og hæmme vækstpotentielt og dermed stride mod forbrugernes, erhvervslivets og andre parter interesser.

Der er registreret store succeser i reguleringssamarbejdet mellem EU og USA, men der er stadig problemer. Problemet er at finde frem til en forskriftssamarbejdsmetode, som gør det klart for reguleringsmyndighederne, at deres primære fokus fortsat skal være deres indenlandske brugerkreds, men de er nu samtidig fælles ordensmarskal og regulerende myndighed på et transatlantisk marked.

Blandt de seneste tiltag til at forbedre samarbejdet mellem reguleringsmyndigheder kan nævnes 'EU-US Guidelines on Regulatory Cooperation and Transparency' fra 2002. I køreplanen for forskriftssamarbejdet mellem EU og USA af juni 2004 er der fastlagt en mere pragmatisk tilgang. Disse frivillige instrumenter vedrører industrivarer. De repræsenterer et skridt fremad og har ført til samarbejde i flere sektorer, idet det nu generelt erkendes, at det er nødvendigt at styrke forskriftssamarbejdet mellem parterne, og reaktionerne fra interessenterne har være positive. Dog er disse instrumenter endnu ikke tilstrækkelig kendt. Hvordan de faktisk anvendes, afhænger ofte af, hvordan de disponible ressourcer prioriteres, og af arten af reguleringsmandater og autorisationer. Det varierer derfor, i hvilket omfang reguleringsmyndighederne er interesseret i at samarbejde.

Erfaringerne viser, at der er brug for politisk støtte på højeste plan og en ordning til at sætte en dagsorden for indkredsning af områder, hvor der skal gøres større fremskridt, samt regelmæssigt at opstille passende mål og prioriteter. Erfaringerne med de eksisterende dialoger på forskriftsområdet på diverse felter viser også, at en model med samme behandling af alle tilfælde ikke kan anvendes, og at der er behov for fleksibilitet, da nogle dialoger allerede fungerer godt. Med udgangspunkt i de hidtil indhøstede erfaringer bør EU og USA nu tage et ambitiøst kvalitativt skridt til at styrke forskriftssamarbejdet. I denne forbindelse bør man fastholde en sektorspecifik tilgang, og alle værktøjskassens redskaber, lige fra informationsudveksling og tillidsskabende foranstaltninger til bindende metoder, som kræver lovændringer, bør bringes i anvendelse.

Som faktorer i en større indsats kan man forestille sig:

- Et udvidet forudgående samarbejde, som bygger på følgende nøgleelementer:
  - (a) rettidig udveksling af Kommissionens og de amerikanske reguleringsmyndigheders årlige arbejdsprogrammer
  - (b) en 'hotline' for reguleringsmyndighederne til brug, når en af parterne anmoder om at blive hørt om nye reguleringsinitiativer, som den anden part planlægger, og som potentielt kan påvirke førstnævnte parts væsentlige interesser
  - (c) indkredsning af sektorer, hvor et samarbejde har den største chance for at give større økonomiske gevinster
  - (d) høring i internationale standardudstedende organisationer på udviklingsstadiet for nye standarder eller policy-initiativer
  - (e) tilskyndelse til forholdsmæssige økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvensanalyser af virkningerne hinsides de respektive parters grænser
  - (f) udveksling og udvikling af bedste praksis med hensyn til risikoanalyse vedrørende beskyttelse af forbrugerne og miljøet og under hensyn til forsigtighedsprincippet

- (g) andre foranstaltninger til at fremme en bedre gensidig forståelse af hinandens reguleringspraksis og en mere effektiv og konsekvent anvendelse af forskriftsmetoder og –redskaber. Her kan der blive tale om udveksling af bedste praksis med hensyn til regulering generelt, f.eks. bestemmelser om gennemsigtighed og offentlige høringer
- Anerkendelse af ækvivalens i tilfælde, hvor forskrifter og standarder, selvom de er forskellige, alligevel giver det samme beskyttelses- og kvalitetsniveau
- Eventuelt udvikling af fælles standarder.

3.1.2. *Investeringslettelse*

Til trods for de omfattende investeringsstrømme i de europæisk-amerikanske økonomiske forbindelser er der fortsat nogle unormale restriktioner med hensyn til ejerskab for USA's vedkommende, som går ud over, hvad der er strengt nødvendigt af sikkerhedshensyn. Hvis restriktionerne for udenlandsk ejerskab blev fjernet i luftfartssektoren på begge sider af Atlanten, ville luftfartsselskaberne få bedre adgang til international kapital, hvilket igen ville kunne bidrage til trafikken på verdensplan, vækst, fuld konkurrencedygtighed og øget konkurrencen og flere fordele for forbrugerne. EU-virksomhederne er også mere generelt urolige over, at screening- og anmeldelsesprocedurerne, som i USA involverer komitéen for udenlandske investeringer (CFIUS), indebærer uforholdsmæssigt strenge tilsyns- og virksomhedsstyringskrav samt screening af følsomt personale. EU bør søge at få USA til at ophæve de resterende ejerskabsrestriktioner og erstatte dem med forenklede, rimelige og fyldestgørende anmeldelseskrav, om nødvendigt ved hjælp af bindende bestemmelser.

Et andet anliggende er at skabe fremskridt med skadeserstatningsreformen i USA – en sag, som er af allerstørste interesse for europæiske investorer, for hvem dubiøse erstatningskrav udgør et større usikkerhedselement i det amerikanske investeringsmiljø.

3.1.3. *Konkurrencepolitik og håndhævelse*

Efterhånden som den europæiske og amerikanske økonomi bliver mere integreret, har virksomhedsfusioner og –erhvervelser på den ene side af Atlanten i voksende grad haft konkurrencepolitiske konsekvenser for den anden jurisdiktion. Europa-Kommissionen og de amerikanske konkurrencemyndigheder har et intenst samarbejde på grundlag af aftalerne af 1991 og 1998, idet de koordinerer håndhævelsesaktiviteter og udveksler ikke-fortrolig information. Særlig hvad angår internationale karteller, som er genstand for fælles undersøgelse, kan manglen på regler for udveksling af fortrolig information hæmme et effektivt samarbejde. EU og USA bør undersøge, hvorledes man kan fjerne hindringerne for udveksling af sådan information.

3.1.4. *Offentlig indkøb*

En gensidig markedsåbning i forbindelse med offentlige indkøb vil kunne styrke Europas konkurrenceevne og skabe nye muligheder for det europæiske erhvervsliv (også for små og mellemstore virksomheder). WTO-aftalen om offentlige indkøb

(GPA) udvider begge parterers indkøbsmuligheder betydeligt, men USA har altid været uvillig til at forbedre situationen yderligere. "Buy America"-kampagnen, loven om mindre virksomheder og præferencer på statsniveau figurerer alle højt på listen over markedshindringer, som EU-virksomheder har fremhævet.

For at afhjælpe dette problem bør man nærme sig forbindelserne med USA inden for offentlige indkøb på et gensidigt og "GPA+"-grundlag. Der bør desuden på grundlag af tidligere arbejde vedtages ledsageforanstaltninger til at forbedre den gensidige adgang til udbud med f.eks. udvidet brug af elektroniske indkøb på begge sider.

EU og USA bør tillige styrke koordinationen og samarbejdet for at fremme plurilaterale og multilaterale forhandlinger om offentlige indkøb: revision af GPA (tekst og dækning), udvidelse af GPA-medlemskredsen og forhandling om en multilateral aftale om offentlige indkøb af tjenesteydelser under GATS.

3.1.5. *Luftfart*

Forhandlinger om en alsidig aftale mellem EU og USA om luftfartsydelser vil være en god lejlighed til at skabe nærmere transatlantiske forbindelser. Luftfartsydelser er i øjeblikket reguleret på basis af regler, som afspejler det politiske og teknologiske landskab i 1940'erne. En aftale vil kunne åbne op for nye forretningsmuligheder for europæiske og amerikanske luftfartsselskaber og give en enorm økonomisk gevinst (for forbrugerne på mindst 5 mia. USD om året, over 17 millioner passagerer ekstra om året, nye jobs på begge sider af Atlanten). En alsidig aftale mellem EU og USA vil skabe et solidt økonomisk og juridisk grundlag for transatlantiske luftfartsydelser. Tiden er moden til at fortsætte med forhandlinger med fokus på de betydelige fordele for den transatlantiske økonomi i bredere forstand. Forhandlingerne bør forløbe på grundlag af det aftaleudkast, der blev fremlagt i juni 2004. Der bør gøres fremskridt på en række nøgleområder i aftalen: forskriftssamarbejde (særlig om sikkerhed, statsstøtte og konkurrencespørgsmål) og trafikrettigheder. Det centrale spørgsmål om ejerskab til og kontrolregler for amerikanske luftfartsselskaber er under behandling i den amerikanske administration.

3.1.6. *Søtransportydelser og søfartsanliggender*

Søtransport er et vigtigt led i verdenshandelen og den transatlantiske handel. 90 % af verdenshandelen (udtrykt i mængde) sker ad søvejen, og flere segmenter – som f.eks. containerhandel – opviser en vedvarende tocifret årlig vækstrate. EU og USA har begge en søfartsindustri, som er af væsentlig økonomisk betydning i sig selv og af vital betydning for den internationale handel. En restriktiv politik risikerer at hæmme økonomisk fremskridt og udvidelse af den globale handel. Forskriftsmiljøet i søfartssektoren vil skulle tages under behandling, særlig hvad angår sikkerhedstiltag, hvor der bør opbygges et samarbejde.

Europa-Kommissionen har indledt arbejdet med at udforme en helhedsorienteret søfartspolitik, medens den amerikanske administration på sin side i december 2004 vedtog en søfartshandlingsplan som reaktion på en rapport i september 2004 fra den amerikanske kommission for søfartspolitik. Samarbejdet på dette område kunne styrkes yderligere og bør omfatte anliggender som international havforvaltning og havretten, dataudveksling, forskning, sikkerhed til søs og miljøbeskyttelse og en bæredygtig økonomisk udnyttelse af havet og dets ressourcer.

3.1.7. *Finansielle markeder*

Adgang til kapital er drivkraften bag investeringer og innovation. EU's og USA's finansielle markeder er allerede stærkt integrerede, hvilket giver sig udtryk i betydelige krydsinvesteringer og kapitalstrømme. Der er brug for yderligere integration. En virkelig integration af de europæiske og amerikanske finansielle markeder vil kunne bidrage til at sænke omkostningerne på begge sider af Atlanten med 60 % med en deraf følgende stigning på 50 % i handelsmængden og et fald på 9 % i omkostningerne ved egenkapital. Omvendt vil forskelle mellem reguleringssystemer eller afsmitning i den henseende fra den ene jurisdiktion til den anden have væsentlige økonomiske følger. På visse områder som f.eks. den amerikanske forsikringssektor består der stadig traditionelle markedsbarrierer.

EU og USA er overbevist om, at det er nødvendigt at øge konvergens og accepten af funktionel ækvivalens på nøgleområder som regnskabs- og revisionsstandarder, krav til bankernes kapitalgrundlag og rammebetingelser for bankvæsen og andre finansielle markeder, især finansielle konglomerater. Dialogen om tilsyn med de finansielle markeder mellem de forskellige aktører på begge sider af Atlanten har hjulpet til en positiv behandling af forskellige vigtige emner som f.eks. visse aspekter af Sarbanes-Oxley-loven, muligheden for EU-virksomheder for at lade sig slette af registret på amerikanske børser og kravet om konvergens mellem regnskabsstandarder. Der er nu opnået politisk enighed om sidstnævnte. Der burde i nærmeste fremtid blive opnået anerkendelse i USA af internationale regnskabsstandarder for europæiske regeludstedende myndigheder; der bør indledes drøftelser om gensidig anerkendelse af forsikring af kommercielle risici og – i genforsikringssektoren – må der findes løsninger til at fjerne sikkerhedsstillelseskravene for EU-genforsikringselskaber, som driver virksomhed i USA. På andre bredere områder som f.eks. virksomhedsledelsesmetoder bør Europa-Kommissionen og dens amerikanske modparter fortsætte med at tilskynde til en bredt anlagt dialog som led i den transatlantiske dialog om virksomhedsledelse.

3.1.8. *Fri bevægelighed for personer*

Visse EU-medlemsstaters statsborgere, som ønsker at besøge USA, er end ikke berettiget til visumfritagelse. EU vil sigte mod at opnå, at reglerne om fritagelse fra visumpligten i USA for kortere besøg udvides til at omfatte alle EU-medlemsstaterne.

På erhvervssiden er datterselskabers investering og handel efterhånden blevet drivkraften i den transatlantiske økonomi. Det er af stor betydning, at personalet kan bevæge sig frit mellem EU og USA på længerevarende ophold. Muligheden af et rejseinitiativ, hvor "betroede personer" kan opnå en særlig status, bør undersøges for at lette den internationale rejsetrafik, dog under hensyntagen til sikkerhedsaspekterne.

3.1.9. *Gensidig anerkendelse af faglige kvalifikationer*

Manglende anerkendelse af faglige kvalifikationer ækvivalens udgør en barriere for branchefolk og en hæmsko for konkurrencen i servicesektoren. Det er ikke lykkedes at opnå fremskridt med forhandlingerne om aftaler om gensidig anerkendelse på dette område på grund af den uforholdsmæssigt store indsats, der kræves, navnlig til

at løse problemer i forbindelse med staternes jurisdiktion i USA. I denne forbindelse bør forhandlingerne primært rettes mod sektorer, hvor leverandører og/eller brugere af erhvervstjenesteydelser har dokumenterede økonomiske interesser eller behov.

Inden for arkitektvirksomhed har fagorganisationer på begge sider af Atlanten vist særlig interesse i forhandlinger om en aftale om gensidig anerkendelse, og de er langt fremme i drøftelserne herom. Rådet har godkendt et mandat til forhandling om aftaler om gensidig anerkendelse på dette område, på grundlag af hvilket Kommissionen kan føre forhandlingerne med USA. I denne sammenhæng bør USA opfordres til at bakke de tværfaglige diskussioner op politisk for at bane vejen for en bindende aftale om gensidig anerkendelse mellem de myndigheder, som har ansvaret for at forhandle om internationale aftaler.

3.2. Viden og innovation

3.2.1. Ny teknologi

3.2.1.1. Informations- og kommunikationsteknologier: regulering med henblik på innovation

Reguleringsmyndighederne på begge sider af Atlanten prøver kræfter med problemerne med en digital økonomi i hurtig udvikling og de konvergerende teknologier inden for telekommunikation, edb og radio- og fjernsynsvirksomhed. Interessenter på begge sider af Atlanten er opmærksomme på, at divergerende reguleringsmiljøer kan skabe hindringer. Europa-Kommissionen og USA har allerede centrale spørgsmål til drøftelse inden for rammerne af dialogen mellem EU og USA om informationssamfundet, men en større forhåndskoordination ville kunne bidrage yderligere til at hindre uberettigede forskelle og befordre udviklingen af innoverende teknologier på begge sider af Atlanten.

Der er et bredt grundlag for at arbejde sammen om fælles muligheder og trusler inden for udvikling af informations- og kommunikationsteknologi. EU og USA bør arbejde for en større udbredelse af nøgleteknologi såsom bredbånd, radiofrekvensidentifikationssystemer og andre innoverende teknologier, som kan bidrage til at fremme innovation og vækst på tværs af Atlanten. Samtidig bør de søge at hindre misbrug, som mindsker disse teknologiers potentiel for alle brugere, f.eks. ved at samarbejde om at reducere spam og bidrage til bekæmpelse af andre trusler som f.eks. "spyware" og andre former for "malware".

3.2.1.2. Rumfart

USA er – til dels på grund af eksportkontrol – fortsat den førende på nicheområder som f.eks. visse satellitkomponenter. Men som aftalen om Galileo har bevist, kan diskussionerne nu foregå mellem to lige partnere med sigte på at indkredse fælles interesser og skabe et gunstigt miljø for samarbejde inden for rumforskning og kommercielle applikationer på dette højteknologiske potentielle vækstområde.

EU og USA bør etablere en struktureret dialog om to væsentlige aspekter. For det første at fremme samarbejdet på nøgleområder som jordobservation, satellitnavigation (Galileo, GPS), elektronisk kommunikation, rumvidenskab og -udforskning og støtte til udviklingslande i forbindelse med aktiviteter med berøring til rummet. For det andet, side om side hermed, at angribe de resterende

reguleringsmæssige barrierer for etablering af et ordentligt fungerende transatlantisk marked for rumfartsindustrien. Blandt vigtige emner her kan nævnes fjernelse af unødvendig kontrol i henhold til de amerikanske bestemmelser om international våbenhandel (ITAR) og liberalisering af det internationale løfteraketmarked.

3.2.2. *Rådet erkender, at det foreslåede EF-patent er af afgørende betydning for en dynamisk bioteknologisektor;*

Beskyttelse af intellektuel ejendomsret for at fremme innovation, beskæftigelse og konkurrence er et grundlæggende økonomisk mål for både EU og USA. Der er et behov for både at bekæmpe den omsiggribende varemærkeforfalskning og piratkopiering og at bøde på de bekostelige forskelle i beskyttelsen af intellektuel ejendomsret på begge sider af Atlanten.

Med udgangspunkt i det ekstra engagement, som kommer til udtryk i EU's håndhævelsesdirektiv fra 2004, bør EU og USA øge samarbejdet om anliggender vedrørende håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og starte med at feje for egen dør og siden tackle spørgsmål om intellektuelle ejendomsrettigheder i udvalgte tredjelande, særlig gennem en fælles indsats for bekæmpelse af piratkopiering og varemærkeforfalskning. Mere generelt bør substantielle retlige spørgsmål fortsat tages under behandling, f.eks. patenter (med en undersøgelse af kreative måder til at lukke lakunen mellem "første opfinder" og "første ansøger") og beskyttelse af tv-selskaber i forbindelse med nye teknologier. En udvidet dialog skal bakkes op af vilje fra amerikansk side til at implementere WTO-afgørelser vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder og støtte af Det Europæiske Fællesskabs deltagelse i WIPO-komitéer, hvor Fællesskabet har kompetence. Der er også et behov for at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder inden for de digitale medier udvikler sig på en måde, der tilgodeser det traditionelle ønske om en balance mellem indholdsejeres og forbrugernes interesser.

3.2.3. *Forskning og udvikling*

Et centralt element i fornyelsen af Lissabon-dagsordenen er anerkendelse af den vigtige rolle, som forskning og udvikling spiller med hensyn til at øge konkurrenceevnen og den økonomiske vækst. EU har ligeledes i nogen tid erkendt, hvilket bidrag en åbning af aktiviteter under de successive rammeprogrammer for forskere og forskningsinstitutioner fra tredjelande kan yde til at skabe en videnbaseret EU-økonomi. Der er gennemført flere aktiviteter i henhold til aftalen mellem EU og USA om videnskab og teknologi siden 1998⁴ med igangværende samarbejdsprojekter med deltagelse af amerikanske virksomheder og forskningsinstitutioner på områder som industrielle materialer, brændselsceller, intelligente fremstillingssystemer, bioteknologi⁵ og klimaændringsaspekter. Samarbejdet bør styrkes på disse områder og andre områder under det kommende 7. rammeprogram for forskning og udvikling.

---

⁴ Endvidere skal her nævnes Euratom-aftalen af 1996 (fission) og af 2001 (fusion).

⁵ På basis af arbejdet i taskeforcen mellem Europa-Kommissionen og USA for bioteknologisk forskning, som blev oprettet i 1990 som en bilateral konsultationsmekanisme.

EU og USA bør fortsætte med at arbejde sammen om at indkredse prioriterede områder for forskningssamarbejde med henblik på:

- at skabe transatlantisk økonomisk vækst, at udvikle nye transatlantiske markeder (f.eks. hydrogen, brændselscelleteknologi og nanoteknologi) og at finde løsninger på fælles reguleringsproblemer
- at befordre et sikkert økonomisk miljø, navnlig gennem samarbejde med USA på områder med relation til civil sikkerhed. Her er der tale om både områder, som er indkredset i Kommissionens forberedende foranstaltning (KOM(2004) 72) om sikkerhedsforskning (såsom beskyttelse mod kemiske og biologiske terrortrusler og forbedring af krisestyring) og, inden for informations- og kommunikationsteknologi, de teknologiske aspekter af sikkerheden ved og pålideligheden af komplekse netværkssystemer og informationsstrukturer i programmet vedrørende informationssamfundsteknologier.

3.2.4. *Energi*

Set på baggrund af de seneste høje og ustabile oliepriser og kravet om behandling af spørgsmålet med klimaændringer bør EU og USA arbejde nærmere sammen om at styrke politiske dialoger om energieffektivitet og vedvarende energikilder samt udvikle rene teknologier (f.eks. kulstofopsamling og -udfældning og andre teknologier vedrørende lavt kulstofindhold).

3.2.5. *Almen uddannelse og erhvervsuddannelse*

EU og USA bør fortsætte med at arbejde sammen om at forny og udvide den aktuelle aftale om højere uddannelse og erhvervsuddannelse, som udløber ved udgangen af 2005 for at styrke den direkte menneskelige kontakt og udforme policy-orienterede foranstaltninger vedrørende emner såsom kvaliteten og kompatibiliteten af systemerne for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, adgang til livslang uddannelse for alle og en åbning af systemerne for almen uddannelse og erhvervsuddannelse over for verden. Det bør undersøges, hvilke muligheder der er for at fremme forskning og udveksling af lærere fra højere læreanstalter, forskere og studerende på områder, som kan bidrage til at uddybe de økonomiske forbindelser mellem EU og USA.

3.3. **Mere velfungerende, sikrere grænser for hurtigere handel og investeringer.**

I kølvandet af angrebet den 11. september 2001 reagerede staterne omkring i verden med nye sikkerhedsforanstaltninger. Interessenter på begge sider af Atlanten har peget på, at disse foranstaltninger har haft en mærkbar indflydelse på den internationale handel. Problemet er at ramme en balance mellem højere sikkerhedskrav og vedvarende åben og sikker handel og persontransport. En gnidningsløs handel og mere effektive sikkerhedsforholdsregler er ikke i modstrid med hinanden. Handelslettende foranstaltninger, som sigter på at skabe lige vilkår og fremskynde processen for erhvervsdrivende, som følger reglerne, kan også sikre et passende kontrolniveau.

EU og USA bør på basis af det arbejde, der allerede er gjort inden for rammerne af aftalen mellem EU og USA om udvidet toldsamarbejde på området

transportsikkerhed, udvide dialogen ud fra principperne om reciprocitet og gensidighed anerkendelse.

Der bør lægge særlig vægt på:

- at understøtte de generelle mål, der er sat med aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om udvidet toldsamarbejde på området transportsikkerhed: i) fuld reciprocitet og gensidig anerkendelse af sikkerhedsstandarder, risikovurdering, kontrolforanstaltninger og –resultater og industripartnerskabsprogrammer, og ii) samarbejde om foranstaltninger såsom étkontaktpunkt-princippet, et enkelt indgangssted og e-told, som vil blive introduceret i Fællesskabets toldlovgivning
- at udveksle bedste praksis og samarbejde om implementering i EU af begrebet godkendt erhvervsdrivende. Målet skal være at gå videre end blot at gøre begrebet med godkendte erhvervsdrivende foreneligt med det amerikanske Customs-Trade Partnership Against Terrorism (C-TPAT)-program ved at opfordre USA til at opgradere sit koncept, således at det med hensyn til anvendelsesområde svarer helt til EU's, og ved at opnå gensidig anerkendelse og reciprocitet i forbindelse med begge programmer
- at nå til enighed med den amerikanske part om at undgå dobbeltkontrol som følge af, at der anvendes parallelle sæt af – sommetider modstridende – eksisterende standarder. Opmærksomheden bør snarere rettes mod gensidig anerkendelse og reciprocitet. Med hensyn til toldkontrol bør der aktivt arbejdes for at realisere de generelle mål med gensidig anerkendelse og reciprocitet i forbindelse med kontrolstandarder og kontrolforanstaltninger
- at fokusere diskussionerne med USA på gennemførelsen af Public Health, Security and Bioterrorism Preparedness and Response Act for at sikre, at den påvirker handelen mindst muligt
- at give en ny impuls til udviklingen af globale sikkerhedsstandarder, navnlig ved at befordre de sikkerhedsstandarder, der er vedtaget af Det Europæiske Fællesskab og USA gennem Verdenstoldorganisationen (WCO), Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), og Den Internationale Søfartsorganisation. Et aktuelt eksempel er udarbejdelsen i WCO-regi af udkast til standarder for sikkerhed og lettelse af handelen, som vil blive vedtaget af Toldsamarbejdsrådet i slutningen af juni 2005, og som siden skal anvendes af WCO-medlemmerne.
- et andet område, hvor EU og USA har fælles problemer med hensyn til bekæmpelse af virksomhedsbedrageri og finansiel svig, hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, skattesvig og skatteunddragelse, korruption og anden uredelighed på finansielt plan og virksomhedsplan. EU og USA bør derfor anspore deres partnere til at indføre de højeste standarder med hensyn til gennemsigtighed, informationsudveksling og samarbejde mellem kompetente myndigheder.

Når Fællesskabet engang er i stand til at blive fuldgældigt medlem af WCO på basis af dets ansøgning i 2000, vil det bedre være i stand til at bidrage til fremskridt

vedrørende sikkerhedsspørgsmål på verdensplan. Amerikansk opbakning af denne ansøgning vil være af stor betydning i den forbindelse.

4. REALISERING AF ØKONOMISKE MÅL

Interessenter, som EU har konsulteret, har peget på, at tidligere økonomiske initiativer, som EU taget over for USA, ofte ikke har kunnet samle den tilstrækkelige politiske opmærksomhed til, at de blev levedygtige længe nok til at give nyttige resultater.

Ifølge Kommissionen bør deltagerne i 2005-topmødet instruere forhandlerne om at udforske alle midler til at sikre et kvalitativt skridt fremad i de europæisk-amerikanske økonomiske forbindelser. Der bør tilvejebringes et meget større engagement på højt politisk plan, inkl. en bekræftelse fra det europæisk-amerikanske topmøde af det overordnede mål med et fremtidigt barrierefrit transatlantisk marked.

4.1. Policy-værktøjskassen

Blandt midlerne til at befordre de ovenfor behandlede økonomiske initiativer bør indgå:

- oprettelse af et forskriftssamarbejdsforum på højt niveau med deltagelse af de øverste sektorreguleringsmyndigheder fra begge sider, som skal mødes før topmøderne mellem EU og USA og forelægge deltagerne en årlig køreplan med passende mål og prioriteter for fremtiden. Forummet skal i sit arbejde tage hensyn til og viderebearbejde de syv nøgleelementer i det udvidede forudgående forskriftssamarbejde, der er omhandlet i punkt 3.1.1, drøfte generelle reguleringspolitikker, dirigere og yderligere stimulere eksisterende og fremtidige dialoger om reguleringsanliggender og følge udviklingen med gennemførelsen af køreplanen. Forummet bør søge inputs fra interessenter
- befordring af en dialog mellem lovgivende organer på begge sider om prioriteterne for forskriftssamarbejdet som en vigtig ekstern dimension af de indenlandske processer for forskriftsreform for dermed at overvinde de interne hindringer for forskriftssamarbejde, herunder problemer med tilladelser og ressourcer
- eventuelt samarbejde om løsning af problemer i tredjelande eller om fremme af bilaterale forslag i internationale fora
- bindende sektoraftaler, f.eks.:
  - (a) vedrørende flere af de økonomiske spørgsmål, der er rejst i punkt 3.1, herunder investeringslettelse, offentlige indkøb, luftfart, søtransportydelse og gensidig anerkendelse af faglige kvalifikationer eller
  - (b) i tilfælde, hvor et frivilligt forskriftssamarbejde ikke er nok i en given sektor, særlig når der ellers ikke kan opnås fremskridt, eller når et eksisterende aftalememorandum mellem reguleringsmyndigheder har vist sig at være utilstrækkeligt til at sikre fremskridt. En forudsætning

for sådanne aftaler er passende mandater og ressourcer med tilstrækkelig sikkerhed for, at de kan håndhæves internt og internationalt. Sådanne sektoraftaler, som indgås på reguleringsmyndigheders initiativ, må på ingen måde påvirke deres selvstændighed i reguleringsanliggender

- under hensyntagen til udviklingen med forskriftssamarbejdet, overvejelse af en bindende horisontal tilgang på områder, hvor Fællesskabet har kompetence, omfattende de syv nøgleelementer for det udvidede forudgående samarbejde, der er omhandlet i punkt 3.1.1. Det eneste bindende element skal være forpligtelse til at samarbejde og konsultere hinanden på disse områder. Selvstændigheden i reguleringsanliggender må ikke anfægtes af bindende resultater eller fælles metoder.

Muligheden for at oprette en fælles taskforce bestående af repræsentanter for erhvervslivet, forbrugerne og staten, som kan trække på ressourcerne fra de transatlantiske erhvervs- og forbruger dialoger, bør også undersøges.

5. DEN BREDERE STRUKTUR AF FORBINDELSERNE MELLEM EU OG USA

Når man ser på rammerne for de europæisk-amerikanske økonomiske forbindelser, rejser sig uvægerligt det dermed forbundne spørgsmål om politiske strukturer⁶.

5.1. Den nye transatlantiske dagsorden (NTA) – en uafhængig vurdering

NTA blev etableret i 1995. Europa-Kommissionen har i anledning af tiårsdagen ladet udarbejde en uafhængig rapport⁷ for at vurdere, hvorvidt de erklærede mål er indfriet, og foreslå nye for fremtiden.

Rapporten viser, at resultaterne af samarbejdet mellem EU og USA i tiåret siden 1995 generelt har været gode. Mange af NTA's vigtigste mål er i hovedsagen blevet indfriet, f.eks. vedrørende Central- og Østeuropa og Balkan. NTA har bevirket et mere intensivt, systematisk og produktivt samkvem mellem EU og USA. Der er etableret en løbende dialog mellem samtalepartnere, som tidligere havde meget lidt at gøre med hinanden. NTA har – ofte i takt med udvidelser af EU-kompetencer - generelt vist sig at være fleksibel nok til, at der har kunnet optages nye spørgsmål som f.eks. indenlandsk sikkerhed og bekæmpelse af terrorisme. Der har også været et voksende samarbejde på den udenrigspolitiske front.

Rapportens forfattere skønner imidlertid, at de europæisk-amerikanske økonomipolitiske forbindelser har givet blandede resultater, og de nævner i den sammenhæng en utilfredsstillende gennemførelse af økonomiske aftaler og kravet

---

⁶ Disse består i øjeblikket af den transatlantiske erklæring fra 1990 og den nye transatlantiske erklæring fra 1995.

⁷ "Review of the Framework for Relations between the European Union and the United States – An independent study", rapport fra en akademikergruppe under ledelse af Professor John Peterson, forelagt den 18. april 2005.

om at inddrage centrale lovgivnings- og tilsynsmyndigheder på begge sider. Rapporten konkluderer, at den europæisk-amerikanske økonomipolitiske dagsorden vil skulle reaktiveres.

Rapporten konkluderer endvidere, at dialogen mellem EU og USA har lidt under manglende politisk engagement på højeste politiske plan og embedsmandplan, og at der i Washington er en ringe forståelse af EU. Rapporten påviser tillige, at det er den udbredte opfattelse, at NTA er mangelfuld. For det første beklager mange, at manglende politisk engagement har begrænset mulighederne for at holde større problemer under kontrol. For det andet beklager de NTA's lave offentlige profil og dens image som en teknokratisk øvelse. For det tredje beklager de sig over alt for meget procedure, som ikke står i forhold til de faktiske resultater, tendens til en overlæsning med spørgsmål og manglende evne til at prioritere strategiske spørgsmål. Endelig følte man, at EU-medlemsstaterne var tilbageholdende med at engagere sig på grund af manglende gennemsigtighed, og at det ikke var lykkedes at involvere andre lovgivende organer og give dem en chance for at bidrage.

Det erkendes i rapporten, at nogle interessenter har insisteret på, at en alsidig partnerskabsaftale mellem EU og USA er nødvendig for at sikre fremskridt. Det ville have den fordel, at forbindelserne med USA for første gang kommer til at hvile på et solidt fundament. Rapporten afslører dog, at der i politiske kredse på begge sider af Atlanten er liden opbakning af en sådan aftale. Den advarer også mod faren for at stille større forventninger, end hvad der politisk set kan realiseres.

Endelig konkluderer rapporten, at NTA bør lægges i mere inklusive, alsidige rammer, og at der bør sikres et større politisk engagement.

5.2. Forbindelserne mellem EU og USA skal have en politisk profil, der svarer til vore ambitioner

Kommissionen mener, at der er behov for at hæve den politiske profil af de europæisk-amerikanske forbindelser og gøre dem mere strategiske og effektive med henblik på at realisere den fælles vision af en mere demokratisk, fredelig og velstående international orden. Tiden er inde hertil. De seneste besøg i Bruxelles af den amerikanske præsident og udenrigsminister har vist, at USA også ser en interesse i et nærmere samarbejde.

Et udkomme kunne blive en fornyet transatlantisk erklæring, som fremhæver fælles værdier og udviklingsprioriteter for fælles handling ud fra den erkendelse, at EU og USA har en høj grad af gensidig økonomisk afhængighed og ønsker at tackle fælles globale og regionale udfordringer⁸. Dette vil kunne hæve den europæisk-amerikanske

---

⁸ En lignende idé blev fremført af præsident John F. Kennedy i en tale i Philadelphia den 4. juli 1962, hvor han siger, at "..... De Forenede Stater er klar til en uafhængighedserklæring, ... vi vil være rede til sammen med et forenet Europa at drøfte midlerne til at skabe et konkret atlantisk partnerskab, et gensidigt fordelagtigt partnerskab mellem den nye union, som nu former sig i Europa og den gamle amerikanske union, som blev dannet her for 175 år siden. Det vil tage mere end et år at realisere alt dette, men lad verden vide, at det er vort mål".

dialogs politiske profil, i takt med at EU fremstår som en international aktør, ikke mindst takket være reformen af dens udenrigspolitiske institutioner.

Desuden vil der skulle gøres nye forsøg på at involvere de lovgivende organer mere direkte i samkvemmet mellem EU og USA for at bøde på den manglende forståelse på EU-siden af den rolle, som den amerikanske kongres spiller, og på den amerikanske side for den rolle, som Europa-Parlamentet spiller. Omstrukturering af lovgivningsdialogen bør blive en del af en bredere indsats for at omskabe forbindelserne mellem EU og USA til en i højere grad bottom-up proces.

De reviderede rammer for de europæisk-amerikanske forbindelser vil skulle afspejle de relevante bestemmelser i forfatningstraktaten, når denne engang er vedtaget.

Kommissionen henstiller således følgende:

- at forbindelserne gives en politisk saltvandsindsprøjtning for at bygge videre på og forbedre de aktuelle rammer
- at der på topmøderne mellem EU og USA fokuseres på strategisk prioritering og vurdering af fremskridt med indfrielsen af foregående års mål
- at der forhandles om en ny fælles handlingsplan til at implementere de politiske prioriteter, og at den ajourføres på det årlige topmøde mellem EU og USA
- at der oprettes et forum til diskussion af makroøkonomiske spørgsmål af fælles interesse
- at den transatlantiske dialog mellem lovgivende organer (TLD) (hvor i inddrages repræsentanter for Europa-Parlamentet og begge den amerikanske kongres' kamre) forbedres som et første skridt mod en fuldt fungerende "transatlantisk forsamling"⁹. Denne dialog skal baseres på en bredere forståelse af dens mandat, end det er tilfælde i øjeblikket, herunder de reguleringsanliggender, der er omtalt i punkt 4.1. Følgende elementer kunne komme på tale:
  - (a) opbygge synergier mellem TLD- og NTA-dialogerne ved hjælp af udvalgte repræsentanter med relevante politiske specialiseringer og under koordinationsmøder
  - (b) ansøre Europa-Parlamentet og den amerikanske kongres til: i) at lancere nye, i fællesskab finansierede programmer for udvekslinger mellem medarbejdere i lovgivende organer og ii) at oprette et lille, men adræt TLD-sekretariat

---

⁹ Det hedder i denne forbindelse i Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2005 om de transatlantiske forbindelser, at det "mener, at den transatlantiske dialog mellem de lovgivende organer bør aktiveres fuldt ud, at der straks bør etableres et tidligt varslingsystem mellem de to parter, og at den eksisterende interparlamentariske udveksling gradvis bør omdannes til en egentlig transatlantisk forsamling".

- (c) sponsorere en EU-studiegruppe for medlemmer af den amerikanske kongres med Kommissionens delegation i Washington som vært
  - (d) afholde topmøder for lovgivende organer forud for de egentlige europæisk-amerikanske topmøder
- at der arbejdes på at fremme en dialog mellem repræsentanter for arbejdsmarkedets parter fra EU og USA, inkl. en trepartskonference om forholdet mellem arbejdsmarkedets parter
  - at der gives en ny impuls til dialogen mellem de europæiske og amerikanske civilsamfund, akademikere og andre aktører
  - at der arbejdes for en udvidelse af de direkte menneskelige kontakter.

Kommissionen vil også overveje at lancere en kampagne i USA sammen med medlemsstaterne for at oplyse om, hvad EU er og gør.

6. KONKLUSIONER OG HENSTILLINGER

De ovenfor foreslåede initiativer skal ses som den første pakke af inputs til at etablere en fælles fremtidsorienteret strategi, der skal øge de bestræbelser, som gøres inden for det europæisk-amerikanske partnerskab for at opbygge et barrierefrit marked og styrke de bredere rammer for forbindelserne mellem EU og USA. Samtidig må EU og USA erkende, ligesom EU gjorde det i forbindelse med fornyelsen af Lissabon-dagsordenen, at under halvdelen af de aktioner, der var planlagt som led i det transatlantiske økonomiske partnerskab af 1998, faktisk er blevet realiseret. Et kvalitativt spring fremad i samarbejdet og en regelmæssig og omhyggelig prioritering og overvågning af resultater på politisk plan og embedsmandsplan, herunder en permanent forbindelse til det årlige topmøde, må derfor være en forudsætning for nye initiativer. Der er behov for både disciplin og realisme, når der lanceres nye initiativer.

Kommissionen henstiller:

- at den på basis af denne meddelelse og ud fra de ovenfor skitserede forslag sammen med USA fastlægger en fælles strategi for en forbedring af det europæisk-amerikanske økonomiske partnerskab i form af en erklæring på topmødet i 2005 mellem EU og USA. Ved en sådan kan der:
  - (a) så præcist som muligt fastlægges mål og sektorer for et kvalitativt spring fremad i det europæisk-amerikanske økonomiske partnerskab mod et barrierefrit marked
  - (b) gives instruks til kompetente forhandlere på begge sider i de respektive aftalte sektorer om inden seks måneder at udarbejde gennemførelsesplaner ledsaget af en tidsplan til i videst muligt omfang at realisere de mål, der er beskrevet i denne meddelelse, idet der følges en tilgang med en blanding af ikke-bindende og bindende bestemmelser

- at der i opløbet til 2005-topmødet mellem EU og USA ses nærmere på de muligheder, der er beskrevet i punkt 5, for at styrke de generelle rammer for forbindelserne mellem EU og USA, og at der, såfremt begge parter skønner det hensigtsmæssigt, udarbejdes et forslag til topmødedeltagerne med henblik på topmødet i 2006.

IMPACT ASSESSMENT FORM

TITLE OF PROPOSAL

Communication from the Commission to the Council, the European Parliament and the Economic and Social Committee: “Strengthening the EU-US Economic Partnership for the 21st Century”

DOCUMENT REFERENCE NUMBER

1. WHAT ARE THE IMPACTS LIKELY TO RESULT FROM THE PROPOSAL?

1.1 *Economic impacts*

The creation of positive economic impacts lies at the heart of the Commission initiative to enhance the transatlantic economic partnership.

The proposal is likely to spur economic growth within the EU. Reducing barriers on both sides of the Atlantic will lead to more trade, investment and procurement opportunities. Removing these obstacles will contribute to a more efficient production of goods and services in Europe and will entail the benefits of larger scale economies. Moreover, it is possible to achieve mutual recognition or even harmonization of differing standards which represent obstacles to trade today, with a favourable cost effect for companies.

Enhanced cooperation with the US in the field of research and development will make an important contribution to stimulating innovation. In sectors where potential for new transatlantic – or even global – markets exists (e.g. hydrogen fuel cell technologies), joint research will promote the development of new technology. In addition, the work envisaged in the field of intellectual property rights (IPR) has the potential to bring better IPR protection, adding incentives to conduct research with a view to developing innovative products and procedures.

1.2 *Environmental impacts*

Representatives from environmental organisations were invited to participate in the stakeholder consultation process. However, as the envisaged policy options are still rather broad and would need to be transformed into more specific proposals, concrete concerns regarding potential environmental impacts will have to be addressed at a later stage. At this juncture, however it can be said that impacts on the environment of the proposed communication are likely to be limited and globally positive. The reduction of trade barriers that might result from the EU-US partnership and its subsequent economic growth should promote efficiency gains for the use of natural resources. Possible scale effect, i.e. increased use of resources linked to economic growth, should be less significant and will be mitigated by both Parties which have the capacity and the regulatory framework to manage such impacts.

Moreover, the partnership will promote a better coordination of US and EU trade related policies in areas that are fundamental to protecting the environment and consumer health, for example sanitary and phytosanitary policy, trade and environment.

In the event that the proposed policy options would subsequently lead to binding commitments or legislative proposals, a thorough environmental impact assessment would be undertaken in accordance with the Communication on Impact Assessment COM/2002/0276 final.

1.3 *Social impacts*

To the extent that the reduction of barriers to trade and investment promotes economic growth, the proposal is likely to have a positive impact on *employment*. As far as *wages* are concerned, it should be mentioned that fears that increased market openness would place downward pressure on wages are not substantiated in the transatlantic context, given comparable wage levels.

It should be noted that one of the explicit aims of the proposal is to improve transatlantic cooperation on *health and safety standards*. Increased transparency and improved consumer protection will be to the benefit of European consumers. At the same time, both sides would retain full regulatory autonomy.

There is nothing in the proposals set out in the Communication which could undermine the social model.

1.4 *Impacts on third countries and international relations*

The impact on third countries will essentially unfold in three areas: (i) joint EU-US efforts in promoting IPR protection, (ii) promotion of global telecommunication standards and introduction of independent telecoms regulators in third countries, (iii) joint EU-US efforts on standard setting in global *fora*.

The Commission proposal does not affect the EU's WTO obligations. The initiatives proposed are compatible with and complementary to WTO rules. The WTO TBT code allows the EU to conclude mutual recognition agreements and to accept technical regulations of other countries as equivalent.

2. **HOW TO MONITOR AND EVALUATE THE RESULTS AND IMPACTS OF THE PROPOSAL AFTER IMPLEMENTATION?**

The Commission recommends the formulation of a joint strategy for the enhancement of the EU-US economic partnership which would direct competent negotiators on both sides in the respective agreed sectors, to draw up as soon as possible implementation plans to achieve to the fullest extent possible the objectives set out in this Communication. It also directs negotiators to start work on a binding Economic Partnership Agreement. Monitoring of implementation would be achieved through the existing and any proposed new dialogue structures.

3. **STAKEHOLDER CONSULTATION**

3.1 *Which interested parties were consulted and what were the results of the consultation?*

Following the agenda set out in the 2004 summit declaration, stakeholders in the EU (and the US) were invited to comment on how to improve the economic partnership with the US. Public consultation in the form of a questionnaire was launched on 30

September 2004. The business community, environmental and consumer organizations, trade union and other interested groups and individuals were invited to provide their views on the obstacles they face when trading or investing in each other's markets as well as on future trade and economic relations between the European Union and the United States.

The questionnaire was provided on the "Your Voice in Europe" Internet site and was open until 31 December 2004. It received about 100 serious and constructive contributions. Inputs came from a broad range of interested parties. Contributions of stakeholders who gave their consent were published on the Internet.

Interested parties also had the opportunity to present their views at stakeholders' conferences in Brussels on 22 October 2004 and 7 March 2005.

3.2 *Compliance with minimum standards for consultation*

The Commission ensured that relevant parties had an opportunity to express their opinions on the question of how to foster the transatlantic economic partnership. By inviting all interested parties to participate in two conferences and to complete a comprehensive questionnaire, the Commission guaranteed that all interests were sufficiently taken into account in the consultation process. It also ensured that generous deadlines provided stakeholders with adequate time to formulate their answers. Finally, by making the relevant information public, the publication and feedback requirements of the Commission were met.